

ZÁKON

č. 360/1992 Sb.

ze dne 7. května 1992,

o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě,

ve znění zákona č. 164/1993 Sb., zákona č. 275/1994 Sb.
a zákona č. 224/2003 Sb.

Česká národní rada se usnesla na tomto zákoně:

ČÁST PRVNÍ

ÚVODNÍ USTANOVENÍ

§ 1

Tento zákon upravuje

- a) postavení, práva a povinnosti autorizovaných architektů,
- b) postavení práva a povinnosti autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě,
- c) způsob a podmínky udělování autorizace,
- d) vznik, pravomoc a působnost České komory architektů a České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě (dále jen „Komora“),
- e) podmínky pro výkon vybraných činností ve výstavbě v souladu s právem Evropských společenství.¹

§ 2

(1) Autorizací se pro účely tohoto zákona rozumí oprávnění fyzických osob k výkonu odborných činností ve výstavbě.

(2) Autorizace v příslušném oboru, popřípadě specializaci podle tohoto zákona opravňuje k výkonu vybraných činností^{1a} ve výstavbě. Autorizace není podmínkou pro výkon těchto činností osobami uvedenými v části šesté tohoto zákona.

¹ Směrnice Rady 85/384/EHS ze dne 10. června 1985 o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o formální kvalifikaci v oboru architektury obsahující opatření pro umožnění účinného výkonu práva usazování a volného pohybu služeb.

Směrnice Evropského parlamentu a Rady 99/42/ES ze dne 7. června 1999, kterou se zavádí postup pro uznávání dokladů o vzdělání pro profesní činnosti upravené směrnicemi o liberalizaci a o přechodných opatřeních a kterou se doplňuje obecný systém uznávání dokladů o vzdělání.

^{1a} Zákon č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění zákona č. 103/1990 Sb. a zákona č. 262/1992 Sb.

(3) Osoby, kterým byla udělena autorizace podle tohoto zákona (dále jen „autorizované osoby“), jsou povinny vykonávat svoji činnost v souladu s tímto zákonem.

(4) Autorizace podle tohoto zákona je zvláštní podmínkou provozování živnosti.²

(5) Právnícké a fyzické osoby podnikající podle příslušných předpisů³ mohou vykonávat vybrané činnosti ve výstavbě pouze tehdy, zajišťují-li výkon těchto činností autorizovanými osobami podle tohoto zákona, pokud tento zákon nestanoví jinak.

ČÁST DRUHÁ

AUTORIZACE

§ 3

Autorizovanými osobami ve smyslu tohoto zákona jsou

- a) autorizovaný architekt,
- b) autorizovaný inženýr,
- c) autorizovaný technik.

§ 4

Autorizovaný architekt

(1) Autorizovaný architekt je ten, komu byla udělena autorizace podle tohoto zákona a je zapsán v seznamu autorizovaných architektů vedeném Českou komorou architektů.

(2) Česká komora architektů uděluje osobám podle odstavce 1 autorizaci pro obory

- a) pozemní stavby,
- b) územní plánování,
- c) zahradní a krajinářské úpravy.

(3) Osobám, které splňují podmínky pro autorizaci ve všech oborech podle odstavce 2, udělí Česká komora architektů autorizaci bez specifikace oboru. Tato autorizace opravňuje k výkonu činností v oborech podle odstavce 2 písm. a) až c).

² Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon).

³ Zákon č. 513/1991 Sb., obchodní zákoník.

§ 5

Autorizovaný inženýr a autorizovaný technik

(1) Autorizovaný inženýr je ten, komu byla udělena autorizace podle tohoto zákona a je zapsán v seznamu autorizovaných inženýrů vedeném Českou komorou autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě.

(2) Autorizovaný technik je ten, komu byla udělena autorizace podle tohoto zákona a je zapsán v seznamu autorizovaných techniků vedeném Českou komorou autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě.

(3) Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě uděluje osobám podle odstavců 1 a 2 autorizaci pro obory

- a) pozemní stavby,
- b) dopravní stavby,
- c) stavby vodního hospodářství a krajinného inženýrství,
- d) mosty a inženýrské konstrukce,
- e) technologická zařízení staveb,
- f) technika prostředí staveb,
- g) statika a dynamika staveb,
- h) městské inženýrství,
- i) geotechnika,
- j) požární bezpečnost staveb,
- k) stavby pro plnění funkce lesa.

§ 6

Komory jsou oprávněny stanovit dílčí specializace v rámci oborů podle § 4 a 5. V těchto specializacích rovněž udělují autorizaci.

Udělování autorizace

§ 7

(1) Komora udělí na podkladě písemné žádosti autorizaci

tomu, kdo

- a) je občanem České republiky, nebo
- b) je státním příslušníkem jiného členského státu Evropské unie než České republiky (dále jen „jiný členský stát“) a
- c) je plně způsobilý k právním úkonům,
- d) je bezúhonný,
- e) získal požadované vzdělání,
- f) vykonal odbornou praxi v předepsané délce,
- g) úspěšně složil zkoušku odborné způsobilosti,
- h) složil předepsaný slib.

(2) Ke zkoušce odborné způsobilosti Komora připustí do šesti měsíců od obdržení písemné žádosti každého uchazeče, který splnil podmínky uvedené v odstavci 1 písm. a) až f).

(3) Komora umožní složení předepsaného slibu každému uchazeči o autorizaci, který splnil podmínky uvedené v odstavci 1 písm. a) až g), a to nejpozději do jednoho měsíce od úspěšného složení zkoušky odborné způsobilosti.

(4) Autorizace se uděluje ke dni složení předepsaného slibu.

(5) Komu nebyla autorizace udělena pro nesplnění podmínek podle odstavce 1, může o udělení autorizace znovu požádat po uplynutí nejméně jednoho roku.

(6) Osoba, které byla odejmuta autorizace podle § 10 odst. 2 písm. b), může požádat o udělení autorizace nejdříve po uplynutí tří let ode dne nabytí právní moci rozhodnutí o odejmutí autorizace.

§ 8

(1) Za bezúhonného se pro účely tohoto zákona nepovažuje ten, kdo byl pravomocně odsouzen

a) pro trestný čin, jehož skutková podstata souvisí s výkonem odborné činnosti podle tohoto zákona,

b) pro jiný trestný čin spáchaný úmyslně, jestliže vzhledem k osobě žadatele o udělení autorizace je obava, že se dopustí stejného nebo podobného činu při výkonu činnosti autorizované osoby.

(2) Vzděláním podle § 7 odst. 1 písm. e) se pro jednotlivé

druhy autorizace rozumí:

a) vysokoškolské vzdělání^{3a} získané studiem v oblasti architektury pro autorizaci podle § 3 písm. a) v bakalářském studijním programu trvajícím nejméně čtyři roky nebo magisterském studijním programu,

b) vysokoškolské vzdělání^{3a} získané studiem v příslušných studijních oborech pro autorizaci podle § 3 písm. b) v bakalářském studijním programu trvajícím nejméně čtyři roky nebo magisterském studijním programu,

c) vysokoškolské vzdělání^{3a} získané studiem v příslušných studijních oborech pro autorizaci podle § 3 písm. c) v bakalářském nebo magisterském studijním programu, anebo střední či vyšší odborné vzdělání.^{3b}

(3) Komora může ve zdůvodněných případech uznat za vzdělání podle odstavce 2 též vzdělání příbuzného oboru nebo směru.

(4) Komora může ve výjimečných případech podložených zejména úspěšnou odbornou činností uchazeče povolit výjimku z předepsaného vzdělání.

(5) Délka odborné praxe podle § 7 odst. 1 písm. f) se pro jednotlivé druhy, popřípadě obory autorizace předepisuje takto:

a) nejméně tři roky pro autorizaci v oborech podle § 4 odst. 2, je-li uchazeč absolventem magisterského studijního programu, nejméně pět let, je-li uchazeč absolventem bakalářského studijního programu nebo jiného příbuzného vzdělání,

b) nejméně tři roky pro autorizaci v oborech podle § 5 odst. 1, je-li uchazeč absolventem magisterského studijního programu, nejméně pět let, je-li uchazeč absolventem bakalářského studijního programu nebo jiného příbuzného vzdělání,

c) nejméně tři roky pro autorizaci v oborech podle § 5 odst. 2, pokud má uchazeč požadované vysokoškolské vzdělání magisterského nebo bakalářského studijního programu, a nejméně pět roků, pokud má uchazeč požadované středoškolské vzdělání.

(6) Předmětem zkoušky odborné způsobilosti je ověření znalostí potřebných pro výkon příslušných odborných činností, zejména

a) ověření odborných znalostí, pokud nejsou součástí uchazečova uznaného odborného vzdělání,

b) ověření znalosti platných právních předpisů upravujících výkon příslušných odborných činností, popřípadě činností souvisejících.

(7) Požadovaný obor vzdělání a druh školy, obsah zkoušek odborné způsobilosti, obsah odborné praxe formu osvědčení o autorizaci stanoví pro jednotlivé obory a specializace příslušná Komora. Autorizační poplatek za zkoušku odborné způsobilosti v jednom i více oborech se stanoví jednotně, bez ohledu na obor a specializaci, ve výši 500 Kč. Poplatek se uhradí v den zkoušky.

(8) Text slibu zní:

a) „Slibuji na svou občanskou čest a své svědomí, že jako autorizovaný architekt budu při své práci usilovat o vytváření kvalitních architektonických děl, budu ctít zájmy klientů, jakož i zájmy veřejné, budu respektovat přírodní a kulturní hodnoty a budu se vždy řídit profesní etikou architekta.“,

b) „Slibuji na svou občanskou čest a své svědomí, že jako autorizovaný inženýr budu při své práci usilovat o vytváření kvalitních stavebních děl, budu ctít zájmy klientů, jakož i zájmy veřejné, budu respektovat přírodní a kulturní hodnoty a budu se vždy řídit profesní etikou autorizovaného inženýra.“,

c) „Slibuji na svou občanskou čest a své svědomí, že jako autorizovaný technik budu při své práci usilovat o vytváření kvalitních stavebních děl, budu ctít zájmy klientů, jakož i zájmy veřejné, budu respektovat přírodní a kulturní hodnoty a budu se vždy řídit profesní etikou autorizovaného technika.“.

§ 9

(1) Komora zapíše osobu, které byla udělena autorizace, do seznamu autorizovaných osob vedeného Komorou a vydá této osobě osvědčení o autorizaci s vyznačeným oborem, popřípadě specializací a razítko s malým státním znakem České republiky.^{3c}

(2) Nakládání se seznamem autorizovaných osob a písemnou dokumentací vztahující se k autorizovaným osobám je upraveno zvláštními právními předpisy.^{3d}

Zánik, odejmutí a pozastavení autorizace

§ 10

(1) Autorizace zaniká, jestliže autorizovaná osoba zemře ne-

^{3a} § 44 zákona č. 111/1998 Sb. ČR, o vysokých školách a o změně a doplnění dalších zákonů (zákon o vysokých školách).

^{3b} § 7 odst. 1 zákona č. 29/1984 Sb., o soustavě základních škol, středních škol a vyšších odborných škol (školský zákon), ve znění zákona č. 171/1990 Sb.

^{3c} Zákon č. 352/2001 Sb., o užívání státních symbolů České republiky a o změně některých zákonů.

^{3d} § 6 zákona č. 97/1974 Sb., o archivnictví, ve znění pozdějších předpisů.

Vyhláška č. 117/1974 Sb., kterou se stanoví kritéria pro posuzování písemnosti jako archivální a podrobnosti skartačního řízení.

bo je prohlášena za mrtvou.

(2) Komora odejme autorizaci tomu

a) kdo byl zbaven způsobilosti k právním úkonům nebo jehož způsobilost k právním úkonům byla omezena,

b) komu bylo Komorou uloženo disciplinární opatření odejmutí autorizace,

c) komu byla autorizace udělena na podkladě nesprávných nebo neúplných údajů,

d) kdo se písemně vzdá autorizace.

(3) Komora vyškrtne osobu jejíž autorizace zanikla nebo které byla autorizace odejmuta ze seznamu autorizovaných osob.

§ 11

(1) Komora pozastaví autorizaci autorizované osobě

a) na dobu výkonu trestu odnětí svobody, ke kterému byla odsouzena za trestný čin spáchaný v souvislosti s výkonem činnosti, pro kterou jí byla autorizace udělena,

b) na dobu trvání trestu zákazu výkonu činnosti autorizované osoby,

c) na dobu trvání disciplinárního opatření, jímž byla pozastavena autorizace,

d) pokud o to autorizovaná osoba písemně požádá.

(2) Komora může autorizované osobě pozastavit autorizaci

a) bylo-li proti autorizované osobě v souvislosti s výkonem její činnosti zahájeno trestní řízení pro trestný čin, a to až do vynešení pravomocného rozhodnutí,

b) bylo-li zahájeno řízení o její způsobilosti k právním úkonům, a to až do pravomocného rozhodnutí, kterým se toto řízení končí,

c) jestliže autorizovaná osoba po dobu nejméně pěti let nevykonávala činnost, pro kterou jí byla autorizace udělena, a to až do přezkoušení odborné způsobilosti podle § 7 odst. 1 písm. f).

(3) O pozastavení autorizace učiní Komora záznam do seznamu autorizovaných osob.

(4) Autorizovaná osoba je povinna oznámit Komoře do 15

dnů všechny skutečnosti, které mají vliv na odejmutí nebo pozastavení autorizace. Opomenutí má za následek disciplinární řízení.

ČÁST TŘETÍ

VÝKON ČINNOSTI AUTORIZOVANÝCH OSOB

Práva a povinnosti autorizovaných osob

§ 12

(1) Autorizovaná osoba odpovídá za odbornou úroveň výkonu vybraných činností a dalších odborných činností, pro které jí byla udělena autorizace. Odpovědnost podle obecných předpisů tím není dotčena.

(2) Autorizovaná osoba je povinna vykonávat činnosti, pro které jí byla udělena autorizace, osobě, popřípadě ve spolupráci s dalšími autorizovanými osobami nebo ve spolupráci s jinými fyzickými osobami pracujícími pod jejím vedením. Autorská práva⁴ a práva a povinnosti vznikající z vytvoření a z uplatnění vynálezů, průmyslových vzorů a zlepšovacích návrhů⁵ tím nejsou dotčena.

(3) Při výkonu své činnosti je autorizovaná osoba povinna dbát platných obecně závazných právních předpisů, jakož i předpisů vydaných příslušnou Komorou.

(4) Autorizovaná osoba nesmí vykonávat

a) funkce, v nichž by vydávala správní rozhodnutí týkající se výsledků její vlastní činnosti,

b) činnosti, které jsou s činnostmi autorizované osoby podle platných obecně závazných právních předpisů a předpisů Komory neslučitelné.

(5) Autorizovaná osoba je povinna dále se odborně vzdělávat a sledovat informace nezbytné pro správný výkon své činnosti.

(6) K zajištění řádného výkonu vybraných činností ve výstavbě, přesahujících rozsah oboru, popřípadě specializace, k jejímuž výkonu byla autorizované osobě autorizace udělena, je autorizovaná osoba povinna zajistit spolupráci osoby s autorizací v příslušném oboru, popřípadě specializací.

⁴ Zákon č. 121/2000 Sb. o právu autorském, o právech souvisejících s právem autorským a o změně některých zákonů (autorský zákon).

⁵ Zákon č. 527/1990 Sb., o vynálezech, průmyslových vzorech a zlepšovacích návrzích.

§ 13

(1) Autorizovaná osoba je oprávněna podle druhu udělené autorizace používat označení „autorizovaný architekt“, „autorizovaný inženýr“ nebo „autorizovaný technik“, a to ve spojení s označením oboru, popřípadě specializace, pro který jí byla autorizace udělena. Osoba, které byla udělena autorizace podle § 4 odst. 2 písm. b) může používat označení „autorizovaný urbanista“. Autorizovaný inženýr nebo technik činný v oblasti realizace staveb může používat označení „autorizovaný stavitel“.

(2) Označení podle odstavce 1, jakož i označení architekt, pokud není součástí akademického titulu, nesmějí být používána žádnými jinými osobami, a to ani ve spojení s dalšími slovy.

(3) Autorizovaná osoba opatřuje dokumenty související s výkonem její činnosti vlastnoručním podpisem a otiskem razítka se státním znakem České republiky⁶, jménem autorizované osoby, číslem, pod nímž je zapsána v seznamu autorizovaných osob vedeném Komorou a vyznačeným oborem, popřípadě specializací a své autorizace.

(4) Autorizovaná osoba je povinna vést chronologický seznam dokumentů opatřených tímto razítkem.

(5) Dokumenty označené autorizovanou osobou podle odstavce 3 jsou pro úřední účely veřejnými listinami.

(6) Po zániku, odnětí nebo pozastavení autorizace zajistí Komora péči o dokumenty uvedené v odstavcích 3 a 4 podle zvláštních právních předpisů.^{3d}

§ 14

(1) Autorizované osoby vykonávají činnosti, pro které jim byla udělena autorizace, jako

a) svobodní architekti nebo svobodní inženýři vykonávající činnost podle tohoto zákona,

b) osoby vykonávající činnost podle živnostenského zákona,

c) zaměstnanci v pracovním poměru, služebním, členském nebo jiném obdobném poměru,

d) společníci veřejné obchodní společnosti.⁷

(2) Autorizovaná osoba oznámí Komoře bez zbytečného prodloužení způsob výkonu činnosti podle odstavce 1, jakož

⁶ Zákon ČNR č. 68/1990 Sb., o užívání státního znaku a státní vlajky České republiky.

⁷ § 3 odst. 1 písm. b) a c) bod 8. zákona č. 455/1991 Sb.

§ 2 odst. 2 písm. c) zákona č. 513/1991 Sb.

i změny tohoto způsobu.

§ 15

(1) Svobodný architekt nebo svobodný inženýr

a) vykonává projektovou činnost a poskytuje související odborné služby nezávisle, vlastním jménem, na vlastní odpovědnost a za odměnu,

b) může současně vykonávat pouze činnost pedagogickou, přednáškovou nebo publikační, nesmí však vykonávat činnosti nebo zaměstnání, při nichž by ohrozil nezávislost svého postavení,

c) je oprávněn zaměstnávat další osoby.

(2) Místem podnikání svobodného architekta nebo svobodného inženýra je místo podnikání zapsané v seznamu vedeném Komorou.

§ 15a

Sdružení

(1) Vykonávají-li svobodní architekti nebo svobodní inženýři povolání společně, upraví si vzájemné vztahy písemnou smlouvou (dále jen „sdružení“). Účastníky sdružení mohou být výlučně svobodní architekti nebo svobodní inženýři. Účastníci sdružení jsou povinni vykonávat povolání pod společným jménem.

(2) Sdružení musí mít společné místo podnikání.

§ 15b

Veřejná obchodní společnost založená za účelem výkonu povolání

(1) Vykonávají-li svobodní architekti nebo svobodní inženýři povolání jako společníci veřejné obchodní společnosti, musí být společníky pouze svobodní architekti nebo svobodní inženýři.

(2) Svobodní architekti nebo svobodní inženýři, kteří jsou společníky společnosti podle odstavce 1, vykonávají povolání jménem společnosti a na její účet.

§ 16

(1) Nejpozději při započetí výkonu své činnosti je autorizováno

vaná osoba povinna uzavřít pojištění z odpovědnosti za škody způsobené výkonem této činnosti. To neplatí, vykonává-li autorizovaná osoba tuto činnost v pracovním, služebním, členském nebo jiném obdobném poměru.

(2) Pojištění podle odstavce 1 musí trvat po celou dobu výkonu této činnosti.

(3) Doklad o uzavření pojištění podle odstavce 1 je autorizovaná osoba povinna předložit objednavateli a na vyžádání též příslušnému orgánu Komory.

Působnost autorizovaných osob

§ 17

Autorizovaný architekt je oprávněn v rozsahu oboru, popřípadě specializace (§ 4) pro kterou mu byla udělena autorizace, vykonávat tyto vybrané a další odborné činnosti:

a) vypracovávat územně plánovací dokumentaci včetně územně plánovacích podkladů,

b) vypracovávat projektovou dokumentaci staveb (včetně příslušných územně plánovacích podkladů), s výjimkou staveb inženýrských,

c) vypracovávat projektovou dokumentaci zahradních a krajinářských úprav včetně územně plánovacích podkladů a příslušných částí územně plánovací dokumentace,

d) podílet se na vypracování projektové dokumentace inženýrských staveb, vypracovávané autorizovaným inženýrem, a to zejména v případě staveb, které jsou zvláštním předpisem, územním plánem nebo rozhodnutím příslušného orgánu územního plánování označeny za architektonicky nebo urbanisticky významné,

e) provádět stavebně architektonické nebo urbanistické průzkumy,

f) vydávat odborná stanoviska, zpracovávat dokumentaci a posudky pro dílčí hodnocení vlivu staveb na životní prostředí,⁸ a to i pro účely řízení před státními orgány,

g) vypracovávat projektovou dokumentaci interiéru staveb,

h) provádět autorský nebo technický dozor nad realizací stavby,

i) vést realizaci jednoduché stavby,

⁸ Zákon ČNR č. 17/1992 Sb., o životním prostředí.
Zákon ČNR č. 244/1992 Sb., o posuzování vlivů na životní prostředí.

j) provádět geodetická měření pro projektovou činnost a vytyčovací práce, pokud zvláštní předpis nestanoví jinak,

k) zastupovat stavebníka, popřípadě navrhovatele na podkladě zmocnění při územním, stavebním nebo kolaudačním řízení,

l) vykonávat v orgánech státní správy odborné funkce na úseku územního plánování nebo stavebního řádu, pokud zvláštní předpis nestanoví jinak.

§ 18

Autorizovaný inženýr je v rozsahu oboru (§ 5), popřípadě specializace, pro kterou mu byla udělena autorizace, oprávněn vykonávat tyto vybrané a další odborné činnosti:

a) vypracovávat projektovou dokumentaci staveb (včetně příslušných územně plánovacích podkladů) s výjimkou těch pozemních staveb, které jsou zvláštním předpisem, územním plánem nebo rozhodnutím orgánu územního plánování označeny za architektonicky nebo urbanisticky významné; tato výjimka se nedotýká uzavírání závazkových vztahů podle obecných právních předpisů⁹,

b) podílet se na vypracování projektové dokumentace pozemních staveb, které jsou zvláštním předpisem, územním plánem nebo rozhodnutím orgánu územního plánování označeny za architektonicky nebo urbanisticky významné a které jsou vypracovávány autorizovaným architektem,

c) vypracovávat územně plánovací podklady a příslušné části územně plánovací dokumentace,

d) provádět statické a dynamické výpočty staveb,

e) provádět stavebně technické nebo inženýrské průzkumy,

f) provádět zkoušení a diagnostiku staveb, pokud zvláštní předpis nestanoví jinak,

g) vydávat odborná stanoviska, zpracovávat dokumentaci a posudky, pro dílčí hodnocení vlivu staveb na životní prostředí⁸, a to i pro účely řízení před státními orgány,

h) vést realizaci stavby,

i) provádět geodetická měření pro projektovou činnost a vytyčovací práce, pokud zvláštní předpisy nestanoví jinak,

j) provádět autorský nebo technický dozor nad realizací

⁹ Zákon č. 513/1991 Sb.

stavby,

k) zastupovat stavebníka, popřípadě navrhovatele na podkladě zmocnění při územním, stavebním nebo kolaudačním řízení,

l) vykonávat v orgánech státní správy odborné funkce na úseku stavebního řádu nebo územního plánování, pokud zvláštní předpis nestanoví jinak.

§ 19

Autorizovaný technik je v rozsahu oboru (§ 5), popřípadě specializace, pro který mu byla udělena autorizace, oprávněn vykonávat tyto vybrané a další odborné činnosti:

a) vypracovávat projektovou dokumentaci, jestliže celá přísluší jeho oboru; v ostatních případech a v případě oboru pozemní stavby vypracovávat příslušné části projektové dokumentace,

b) podílet se na vypracování projektové dokumentace zpracovávané autorizovaným architektem nebo autorizovaným inženýrem,

c) provádět stavebně technické průzkumy,

d) vést realizaci stavby,

e) provádět autorský nebo technický dozor nad realizací stavby,

f) řídit příslušné odborné stavební a montážní práce,

g) zastupovat stavebníka na podkladě zmocnění při stavebním nebo kolaudačním řízení,

h) vykonávat odborné funkce v orgánech státní správy na úseku stavebního řádu.

ČÁST ČTVRTÁ

DISCIPLINÁRNÍ ODPOVĚDNOST

§ 20

(1) Za závažné nebo opětovné porušení povinností autorizované osoby stanovené tímto zákonem (dále jen „disciplinární provinění“) Komora autorizované osobě uloží, nejde-li o trestný čin, některé z těchto disciplinárních opatření:

a) písemnou důtku,

b) pokutu až do výše 50 000 Kč,

c) pozastavení autorizace na dobu nejvýše tří let,

d) odejmutí autorizace.

Rozhodnutí o disciplinárním opatření podle písmene b) nebo c) může současně obsahovat rozhodnutí o zákazu výkonu funkcí v Komoře.

(2) Výnos pokut připadá Komoře, která pokuty uložila.

Disciplinární řízení

§ 21

(1) O uložení disciplinárního opatření rozhoduje stavovský soud v disciplinárním řízení, které se zahajuje na návrh dozorčí rady podepsaný jejím předsedou. Disciplinární řízení je zahájeno doručením návrhu na jeho zahájení stavovskému soudu.

(2) Návrh na zahájení disciplinárního řízení může být podán do šesti měsíců ode dne, kdy se Komora o disciplinárním provinění dozvěděla, nejpozději však do tří let ode dne, kdy k disciplinárnímu provinění došlo. Návrh musí mít písemnou formu a musí být skutkově vymezen. Důvody uvedené v návrhu na zahájení disciplinárního řízení nesmí být po zahájení řízení měněny.

(3) Nestanoví-li tento zákon nebo vnitřní předpisy Komory něco jiného nebo nevyplývá-li něco jiného z povahy věci, použije se v disciplinárním řízení ustanovení správního řádu.

(4) Autorizovaná osoba, proti které je disciplinární řízení vedeno, má právo vyjádřit se k důvodům uvedeným v návrhu, ke způsobu jejich zjištění, navrhopat důkazy nebo jejich doplnění, klást svědkům nebo znalcům otázky při ústním jednání, které musí být vždy nařízeno.

(5) Rozhodnutí o uložení disciplinárního opatření musí mít písemnou formu a musí obsahovat výrok, odůvodnění a poučení o opravném prostředku. Rozhodnutí musí být doručeno provinivší se autorizované osobě a dozorčí radě Komory.

§ 22

(1) Proti rozhodnutí o uložení disciplinárního opatření podle § 21 může autorizovaná osoba, které bylo disciplinární opatření uloženo, popřípadě dozorčí rada Komory podat písemné odvolání, a to do 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí. Odvolání do-

zorčí rady podepisuje její předseda. Odvolání se podává prostřednictvím stavovského soudu. Řádně a včas podané odvolání má odkladný účinek.

(2) O odvolání proti rozhodnutí o uložení disciplinárního opatření podle § 21 odst. 1 rozhoduje s konečnou platností představenstvo Komory, které přezkoumávané rozhodnutí buď potvrdí, nebo zruší. Zruší-li představenstvo Komory napadené rozhodnutí, je stavovský soud vázán právním názorem odvolacího orgánu.

(3) Rozhodnutí o odvolání, jímž bylo uloženo disciplinární opatření pozastavení nebo odejmutí autorizace, přezkoumává podle zvláštních předpisů na návrh provinivší se autorizované osoby věcně a místně příslušný krajský soud ve správním soudnictví; návrh se podává ve lhůtě stanovené zvláštními předpisy.

§ 22a

Disciplinární pravomoc související s volným pohybem osob podle práva Evropských společenství

(1) Komora předá příslušnému orgánu hostitelského členského státu všechny informace o disciplinárních opatřeních nebo trestních sankcích, které byly přijaty vůči autorizované nebo usazené osobě z důvodů závažného nebo opětovného porušení povinností souvisejících s výkonem její činnosti.

(2) Má-li příslušný orgán hostitelského členského státu konkrétní poznatky o závažné skutečnosti, ke které došlo mimo jeho území před usazením dotyčné osoby v tomto hostitelském státě, a informuje-li o tom Komoru, Komora prověří správnost skutečností, zejména, zda mohou ovlivnit výkon vybrané nebo další odborné činnosti ve výstavbě v České republice. Komora rozhodne o povaze a rozsahu prošetření, které má být provedeno, a informuje ve lhůtě tří měsíců hostitelský členský stát o opatřeních, která přijme.

(3) Komora dohodne podrobnosti spolupráce s příslušnými orgány jiných členských států při předávání informací podle odstavců 1 a 2 včetně způsobu zajištění ochrany předávaných osobních údajů a tyto podrobnosti následně upraví vnitřním předpisem.

(4) Pozastaví-li nebo odejme-li Komora autorizaci (§ 20 odst. 1 písm. c) a d)) autorizované osobě nebo pozastaví-li nebo odejme-li registraci usazené osobě, zajistí dočasné nebo trvalé odnětí osvědčení uvedeného v § 23 odst. 7 písm. c).

(5) Hostitelským členským státem se rozumí jiný členský stát Evropské unie, kde autorizovaná, usazená nebo hostující osoba podle tohoto zákona vykonává nebo hodlá vykonávat

předmětné činnosti.

ČÁST PÁTÁ

KOMORY

§ 23

(1) Zřizují se Česká komora architektů a Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě jako samostatné stavovské organizace se sídlem v Praze a s působností pro Českou republiku.

(2) Česká komora architektů sdružuje jako řádné členy všechny autorizované architekty, Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě sdružuje jako řádné členy všechny autorizované inženýry a autorizované techniky činné ve výstavbě.

(3) Jako hostující členy může Komora sdružovat osoby, které obdržely oprávnění obdobné autorizaci podle tohoto zákona vydané v zahraničí, pokud Komora toto oprávnění uzná.

(4) Jako mimořádné členy může Česká komora architektů sdružovat na základě jejich zájmu další osoby, které nesplňují podmínky pro řádné členství.

(5) Komora je právnickou osobou.

(6) Do působnosti Komory náleží zejména

a) pečovat o stavební kulturu a o kulturu utváření prostředí,

b) spolupůsobit při ochraně veřejných zájmů v oblasti výstavby, architektury a územního plánování,

c) udělovat, odnímat a pozastavovat autorizaci,

d) vést seznamy autorizovaných osob a tyto seznamy včetně jejich změn uveřejnit i způsobem umožňujícím dálkový přístup,

e) vést seznamy osob registrovaných podle § 30l odst. 1 nebo § 30n odst. 2 a tyto seznamy včetně jejich změn uveřejnit i způsobem umožňujícím dálkový přístup,

f) pečovat o vysokou úroveň výkonu činností autorizovaných osob,

g) organizovat zkoušky odborné způsobilosti,

h) vést disciplinární řízení,

i) vydávat vnitřní předpisy Komory,

- j) vydávat ceníky a honorářové řády,
- k) podporovat odborné vzdělávání a napomáhat šíření odborných informací,
- l) spolupracovat s orgány státní správy a místní samosprávou,
- m) posuzovat návrhy obecně závazných předpisů dotýkajících se výkonu odborných činností,
- n) spolupracovat s institucemi podnikatelského a obchodního charakteru a mezi sebou navzájem,
- o) spolupracovat s obdobnými zahraničními institucemi,
- p) hájit stavovské zájmy autorizovaných osob,
- r) podporovat sociální zájmy autorizovaných osob,
- s) spolupracovat s vypisovateli soutěží a výběrových řízení, posuzovat soutěžní podmínky a bránit konání neregulérních soutěží a výběrových řízení,
- t) spolupůsobit při pojišťování autorizovaných osob sdružených Komorou.

(7) Do působnosti Komory dále náleží vydávat následující doklady dotčeným osobám za účelem umožnění jejich volného pohybu podle práva Evropských společenství¹

- a) doklady o vykonání odborné praxe,
- b) osvědčení o splnění podmínky bezúhonnosti podle tohoto zákona,
- c) osvědčení, že dotčená osoba vykonává vybrané a další odborné činnosti ve výstavbě soustavně v souladu s právními předpisy České republiky,
- d) osvědčení, že dotčená osoba je držitelem dokladu o formální kvalifikaci, který splňuje požadavky bodu 1, 2, 3 nebo 5 přílohy č. 1 k tomuto zákonu.

§ 24

Komora má tyto orgány

- a) valnou hromadu Česká komora architektů, shromáždění delegátů Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě,
- b) představenstvo,

- c) předsedu Komory,
- d) dozorčí radu,
- e) Stavovský soud,
- f) autorizační radu.

§ 25

(1) Valná hromada je nejvyšším orgánem České komory architektů. Představenstvo je povinno svolat tento nejvyšší orgán nejméně jednou za rok. Požádá-li o to dozorčí rada nebo jedna třetina řádných členů, je představenstvo povinno svolat valnou hromadu nejpozději do tří měsíců. Právo účasti na valné hromadě s hlasem rozhodujícím mají všichni řádní členové České komory architektů, právo účasti s hlasem poradním mají všichni hostující členové a mimořádní členové České komory architektů.

(2) Valná hromada se může platně usnášet, je-li přítomna nadpoloviční většina všech řádných členů; není-li nadpoloviční většina řádných členů přítomna, může se valná hromada platně usnášet, pokud byli všichni řádní členové písemně průkazně obesláni, a to nejméně 21 den před termínem konání valné hromady.

(3) Shromáždění delegátů je nejvyšším orgánem České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě. Představenstvo je povinno svolat tento nejvyšší orgán nejméně jednou za rok. Požádá-li o to dozorčí rada nebo jedna třetina řádných členů je představenstvo povinno svolat shromáždění delegátů nejpozději do tří měsíců. Způsob výběru delegátů a podmínky schopnosti se usnášet určují vnitřní předpisy České komory autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě.

(4) Valná hromada, popřípadě shromáždění delegátů

a) volí přímou a tajnou volbou na dobu tří let z řádných členů Komory členy představenstva, dozorčí rady a stavovského soudu a členy těchto orgánů také tajným hlasováním odvolává,

b) schvaluje řády Komory, zejména etický, organizační, volební, disciplinární, honorářový a řády jednací,

c) schvaluje výši příspěvků členů Komory,

d) schvaluje výši náhrad za ztrátu času výkonem funkcí v orgánech Komory,

e) projednává a schvaluje zprávy o činnosti ostatních orgánů

Komory,

- f) může zrušit nebo změnit rozhodnutí představenstva,
- g) může rozhodnout o zřízení dalších pomocných orgánů a stanovit jejich práva a povinnosti,
- h) usnává se i o dalších otázkách, které si vyhradí k rozhodování,
- i) schvaluje rozpočet.

§ 26

(1) Představenstvo je statutárním orgánem Komory. V rozsahu své působnosti zejména

- a) svolává řádnou nebo mimořádnou valnou hromadu, popřípadě shromáždění delegátů a připravuje podklady pro jejich jednání,
- b) spravuje majetek Komory a prostřednictvím kanceláře Komory zabezpečuje veškeré administrativní činnosti Komory,
- c) chrání a prosazuje zájmy členů Komory,
- d) navrhuje členy autorizační rady,
- e) schvaluje specializace v rámci oborů autorizace,
- f) odpovídá za řádné vedení seznamu autorizovaných osob, informuje členy o činnosti Komory a vykonává publikační, dokumentační a ediční činnost,
- g) rozhoduje ve všech věcech v působnosti Komory, pokud o nich nerozhodují jiné orgány.

(2) Představenstvo Komory volí a odvolává ze svého středu předsedu a alespoň dva místopředsedy Komory. Předseda zastupuje Komoru navenek. Představenstvo může zmocnit předsedu, aby v době mezi zasedáními představenstva činil neodkladné rozhodnutí, spadající jinak do působnosti představenstva. Předsedu zastupuje po dobu jeho nepřítomnosti v plném rozsahu představenstvem určený místopředseda.

§ 27

(1) Dozorčí rada je nejvyšším kontrolním orgánem Komory. V rámci své působnosti zejména

- a) kontroluje veškerou činnost Komory, především plnění usnesení valné hromady, popřípadě shromáždění delegátů, do-

držování povinností stanovených tímto zákonem, jinými obecně závaznými právními předpisy a vnitřními předpisy vydanými Komorou,

- b) má právo nahlížet do veškerých dokladů Komory, vyžadovat stanoviska a další podklady,
- c) dohlíží nad řádným výkonem činnosti autorizovaných osob.

(2) Dozorčí rada volí a odvolává ze svého středu předsedu a dva místopředsedy. Předseda zastupuje tento orgán navenek a řídí jeho činnost. Jménem dozorčí rady podává návrhy na zahájení disciplinárního řízení. Předsedu zastupuje po dobu jeho nepřítomnosti v plném rozsahu dozorčí radou určený místopředseda.

(3) Dozorčí rada může rozhodnout o ustavení dozorčích komisí a přenést na ně část své pravomoci. Jejich předsedy volí dozorčí rada.

§ 28

(1) Stavovský soud volí a odvolává ze svého středu předsedu a místopředsedu. Předseda zastupuje tento orgán navenek, řídí jeho činnost a podepisuje jeho rozhodnutí. Místopředseda zastupuje předsedu po dobu jeho nepřítomnosti, a to v plném rozsahu.

(2) Stavovský soud může rozhodnout o ustavení dílčích, nejméně tříčlenných disciplinárních senátů a přenést na ně svoji rozhodovací pravomoc. Jejich předsedu volí stavovský soud.

(3) Stavovský soud, popřípadě pověřené disciplinární senáty jsou oprávněny vyžadovat předložení dokladů, jejichž obsah budou považovat za významný pro rozhodnutí.

§ 29

(1) Autorizační rada je orgán Komory oprávněný rozhodovat na podkladě vykonaného autorizačního řízení o udělení autorizace.

(2) Autorizační rada v rozsahu své působnosti

- a) jmenuje zkušební komise,
- b) navrhuje autorizační řád a stanoví obsah a způsob provádění zkoušek,
- c) navrhuje vytváření specializací v rámci oborů autorizace.

(3) Členy autorizační rady jmenuje na návrh příslušné Komory ministr pro místní rozvoj na dobu tří let. V případě, že autorizační rada opakovaně porušuje autorizační řád Komory, může ministr pro místní rozvoj členy autorizační rady odvolat.

§ 30

(1) Podrobnosti o organizaci Komory, o jejích orgánech, o působnosti a pravomoci těchto orgánů a o počtech jejich členů stanoví organizační řád Komory. Podrobnosti o volbách a disciplinárním řízení stanoví volební a disciplinární řády. Podrobnosti o podmínkách autorizace stanoví autorizační řád. Podrobnosti o právech a povinnostech autorizovaných osob stanoví profesní a etický řád.

(2) Náklady na činnost Komory jsou kryty zejména

- a) z členských poplatků,
- b) z poplatků za udělení autorizace,
- c) z poplatků za úkony pro členy Komory,
- d) z poplatků za úkony pro nečleny Komory,
- e) z pokut,
- f) z příspěvků a darů.

(3) Veškeré funkce v orgánech Komory jsou čestné; Komora hradí pouze náklady spojené s výkonem těchto funkcí a náklady za ztrátu času.

(4) K zajištění administrativních a odborných činností Komory slouží kancelář Komory, popřípadě též její regionální pobočky.

ČÁST ŠESTÁ

Výkon činností občany Evropské unie

§ 30a

Základní ustanovení

(1) Vybrané činnosti ve výstavbě (dále jen „vybraná činnost“) mohou v České republice vykonávat i státní příslušníci členských států Evropské unie (dále jen „členský stát“), kteří získali potřebnou kvalifikaci k vybrané činnosti v jiném členském státě.

(2) Vybranou činnost mohou osoby uvedené v odstavci 1 vykonávat v České republice jako usazení architekti, usazení inženýři a usazení technici činní ve výstavbě (dále jen „usazené osoby“) nebo jako hostující architekti, hostující inženýři a hostující technici činní ve výstavbě (dále jen „hostující osoby“).

(3) Usazenou osobou se rozumí osoba uvedená v odstavci 1, která na území České republiky vykonává soustavnou vybranou činnost nebo na území České republiky má podnik nebo organizační složku.

(4) Hostující osobou se rozumí osoba uvedená v odstavci 1, která je usazená na území jiného členského státu a na území České republiky vykonává vybranou činnost dočasně nebo příležitostně.

§ 30b

Posuzování kvalifikačních předpokladů

(1) K umožnění přístupu k vybrané činnosti se v České republice v souladu s právem Evropských společenství¹ uznávají diplomy, osvědčení a jiné doklady o formální kvalifikaci, jakož i odborná praxe. Uznávacím orgánem je Komora příslušná podle § 30d odst. 1 a 2, která posuzuje splnění kvalifikačních předpokladů a provádí další úkony s touto činností spojené.

(2) Formální kvalifikací se rozumí znalosti a dovednosti potvrzené diplomy, osvědčeními a jinými doklady získanými žadatelem v rámci formalizovaného vzdělávání při přípravě na příslušnou profesi a dalším vzdělávání v ní.

(3) Ministerstvo pro místní rozvoj vyhlásí ve Sbírce zákonů sdělení, kterým zveřejní

a) seznam diplomů, osvědčení a jiných dokladů o formální kvalifikaci udělovaných na území Evropské unie, jakož i institucí a orgánů, které je vydávají, splňující podmínky podle bodu 1. 6 přílohy č. 1 k tomuto zákonu,

b) seznam diplomů, osvědčení a jiných dokladů o formální kvalifikaci udělovaných na území Evropské unie, jakož i institucí a orgánů, které je vydávají, uznávané na základě nabytých práv podle bodu 3. 2 přílohy č. 1 k tomuto zákonu.

(4) Dokladem o pojištění je osvědčení vydávané pojišťovacím subjektem v členském státě, ve kterém je uvedeno, že pojistitel vyhověl požadavkům platných právních předpisů v České republice, které se týkají podmínek a rozsahu pojištění.

§ 30c

Práva a povinnosti

(1) Činnost usazených osob nebo hostujících osob na území České republiky se řídí právními předpisy České republiky.

(2) Na usazené osoby a hostující osoby se vztahují obdobně ustanovení § 10 a 11 a ustanovení částí třetí a čtvrté.

(3) Hostující osoby, které jsou registrovány u Komory, ale nejsou jejími členy, jsou povinny dodržovat ustanovení profesního a etického řádu, disciplinárního a smírčího řádu a soutěžního řádu příslušné Komory. Činnost usazených osob se řídí vnitřními předpisy příslušné Komory.

§ 30d

Uznávací orgán

(1) Česká komora architektů je uznávacím orgánem pro posuzování splnění kvalifikačních předpokladů pro výkon vybraných činností podle § 4 odst. 2. Pro posouzení, zda jsou splněny požadavky na formální kvalifikaci a odbornou praxi pro činnost uvedenou v § 4 odst. 2 písm. a), postupuje podle přílohy č. 1 k tomuto zákonu a pro činnosti uvedené v § 4 odst. 2 písm. b) a c) postupuje podle přílohy č. 2 k tomuto zákonu.

(2) Česká komora autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě je uznávacím orgánem pro posuzování splnění kvalifikačních předpokladů pro výkon vybraných činností podle § 5 odst. 3. Pro posouzení, zda jsou splněny požadavky na formální kvalifikaci a odbornou praxi, postupuje podle přílohy č. 2 k tomuto zákonu.

§ 30e

Působnost uznávacího orgánu

(1) Uznávací orgán po posouzení kvalifikačních předpokladů provede bezodkladně zápis do seznamu registrovaných osob, nejpozději však do tří měsíců ode dne podání úplné žádosti nebo úplného oznámení.

(2) Pokud má uznávací orgán odůvodněné pochybnosti o pravosti dokladů o formální kvalifikaci, požádá příslušný orgán členského státu, ve kterém byly doklady vydány, o potvrzení jejich pravosti.

(3) Uznávací orgán informuje ve věcech týkajících se přístupu k vybrané činnosti a jejího výkonu, zejména o právních předpisech, profesním a etickém řádu, vnitřních předpisech příslušné Komory a zprostředkovává vzdělávání v českém jazyce.

(4) Uznávací orgán stanoví svými vnitřními předpisy formu žádosti a náležitosti předkládané dokumentace (§ 30i a 30o).

§ 30f

Akademické tituly

(1) Usazené osoby nebo hostující osoby jsou oprávněny používat zákonný akademický titul, popřípadě jeho zkratku, udělený členským státem původu nebo dřívějšího pobytu, a to v jazyce tohoto státu.

(2) Může-li být akademický titul užíván v jiném členském státu zaměněn v České republice s titulem, který vyžaduje další vzdělání, které usazené osoby nebo hostující osoby neabsolvovaly, uznávací orgán určí jiné označení tohoto akademického titulu.

(3) Usazené osoby nebo hostující osoby, které splní podmínky formální kvalifikace a odborné praxe, jsou oprávněny používat profesní označení podle § 13 odst. 1.

§ 30g

Právo na soudní ochranu

(1) Žadatel, který prokázal splnění kvalifikačních předpokladů a nebyl uznávacím orgánem zapsán do seznamu registrovaných osob ve stanovené lhůtě (§ 30e odst. 1), je oprávněn podat žalobu k soudu podle zvláštního právního předpisu.^{9a}

(2) Proti rozhodnutí Komory o odmítnutí zápisu do seznamu registrovaných osob (§ 30l odst. 2) a proti rozhodnutí Komory o omezení oprávnění vykonávat vybranou činnost na území České republiky (§ 30r odst. 2) lze podat žalobu k soudu podle zvláštního právního předpisu.^{9a}

Usazená osoba

§ 30h

(1) Na území České republiky může usazená osoba vykonávat vybranou činnost, jestliže byla na základě žádosti zapsána do seznamu registrovaných osob (§ 30l odst. 1) a složila slib do rukou předsedy příslušné Komory.

(2) Text slibu zní: „Slibuji na svou čest a své svědomí, že budu při výkonu své činnosti na území České republiky usilovat o vytváření kvalitních architektonických a stavebních děl, budu ctít zájmy klientů, jakož i zájmy veřejné, budu respektovat pří-

^{9a} Soudní řád správní.

rodní a kulturní hodnoty a budu se vždy řídit profesní etikou.”

(3) Nemůže-li být forma slibu podle odstavce 2 použita státními příslušníky jiných členských států, zajistí uznávací orgán jeho odpovídající a rovnocennou formu.

§ 30i

Žádost o registraci

(1) Žadatel o registraci v žádosti uvede

a) vybrané činnosti, které hodlá na území České republiky soustavně vykonávat, a

b) adresu pro doručování na území České republiky.

(2) Žádost podle odstavce 1 musí být doplněna listinami prokazujícími

a) formální kvalifikaci,

b) odbornou praxi v předepsané délce,

c) bezúhonnost,

d) uzavření pojistné smlouvy o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu činnosti.

(3) Doklady podle odstavce 2 písm. a) a b) nesmějí být starší 12 měsíců. Doklady podle odstavce 2 písm. c) a d) nesmějí být starší 3 měsíců.

(4) Pokud nejsou doklady podle odstavců 1 a 2 v českém jazyce, musí být doloženy úředním překladem.

§ 30j

Usazená osoba (§ 30a odst. 3) opatřuje dokumenty související s výkonem její činnosti vlastnoručným podpisem a číslem, pod kterým je registrována v Komoře.

§ 30k

Bezúhonnost

(1) Dokladem o bezúhonnosti je

a) osvědčení vydané příslušným orgánem členského státu původu nebo členského státu, ze kterého žadatel přichází (dále jen „členský stát původu“), které dokládá, že požadavky tohoto

členského státu na bezúhonnost a dobrou pověst pro zahájení výkonu předmětné činnosti byly splněny,

b) výpis ze zákonem stanovených rejstříků, nebo není-li k dispozici, rovnocenný doklad, vydaný příslušným orgánem členského státu původu, pokud tento členský stát nepožaduje doklad o bezúhonnosti nebo dobré pověsti u osob, které hodlají zahájit vybrané činnosti, nebo

c) nevydává-li členský stát původu doklady podle písmene b), postačí čestné prohlášení žadatele před příslušným soudním nebo správním orgánem tohoto členského státu, nebo, kde je to vhodné, před notářem nebo kompetentním profesním sdružením tohoto členského státu; takové prohlášení musí být opatřeno osvědčením o hodnověrnosti čestného prohlášení.

(2) Jestliže uznávací orgán má konkrétní poznatky o závažné skutečnosti, ke které došlo mimo území České republiky před usazením žadatele na jejím území, nebo ví-li, že doklad podle odstavce 1 písm. c) obsahuje nesprávné informace a tato skutečnost nebo nesprávná informace může ovlivnit zahájení a výkon vybrané činnosti na území České republiky, požádá příslušný orgán členského státu původu o prověření těchto skutečností. V takovém případě řízení přeruší a vyčká odpovědi dotázaného členského státu; lhůta podle § 30e odst. 1 po dobu přerušení řízení neběží.

(3) V řízení se pokračuje a lhůta pozastavená podle odstavce 2 pokračuje ode dne přijetí odpovědi od dotázaného členského státu. V případě, že dotázaný členský stát do tří měsíců od odeslání žádosti podle odstavce 1 neinformuje uznávací orgán o přijatém opatření ve vztahu k osvědčením nebo dokladům, které vydal, pozastavená lhůta pokračuje prvním dnem následujícím po uplynutí této tříměsíční lhůty.

(4) Uznávací orgán upraví vnitřním předpisem způsob zajištění ochrany předávaných osobních údajů podle odstavců 1 a 2.

§ 30l

Činnost uznávacího orgánu

(1) Žadatele, který doklady podle § 30i odst. 2 prokázal splnění kvalifikačních předpokladů, uznávací orgán zapíše do seznamu registrovaných osob (§ 23 odst. 6 písm. e)). Tento zápis podléhá poplatku ve výši 500 Kč.

(2) Pokud uznávací orgán zjistí, že žadatel nesplňuje kvalifikační předpoklady, rozhodne o odmítnutí zápisu do seznamu registrovaných osob a žadateli sdělí důvody odmítnutí.

§ 30m

Členství v Komoře

Komora sdružuje jako řádné členy všechny usazené osoby.

Hostující osoba

§ 30n

(1) Hostující osoba může vykonávat vybranou činnost na území České republiky na základě písemného oznámení uznávacímu orgánu, počínaje dnem podání úplného oznámení (§ 30o) uznávacímu orgánu.

(2) Uznávací orgán provede na základě oznámení dočasnou registraci.

(3) Činnost hostující osoby na území České republiky není živností ve smyslu zvláštního právního předpisu.²

§ 30o

Oznámení

(1) Oznámení o výkonu vybrané činnosti na území České republiky obsahuje

a) předpokládanou dobu poskytování služeb na území České republiky,

b) odborné činnosti, které hodlá na území České republiky vykonávat, a

c) adresu pro doručování na území České republiky.

(2) Oznámení musí být doplněno

a) osvědčením vydaným jiným členským státem o splnění formální kvalifikace,

b) doklady o odborné praxi v předepsané délce,

c) dokladem o tom, že žadatel vykonává předmětnou činnost ve státě svého usazení v souladu s jeho právními předpisy, a

d) dokladem o uzavření pojištění z odpovědnosti za škody způsobené výkonem činnosti.

(3) Doklady podle odstavce 2 písm. a) až c) nesmějí být starší 12 měsíců. Doklad podle odstavce 2 písm. d) nesmí být starší 3 měsíců.

(4) Pokud nejsou doklady podle odstavců 1 a 2 v českém jazyce, musí být doloženy úředním překladem.

§ 30p

Hostující osoba opatřuje dokumenty vlastnoručným podpisem a číslem, pod kterým je registrována v Komoře.

§ 30r

Činnost uznávacího orgánu

(1) Uznávací orgán zapíše do seznamu registrovaných osob (§ 23 odst. 6 písm. e)) hostující osobu, která splnila kvalifikační předpoklady podle § 30o odst. 2, a o provedení zápisu vydá hostující osobě potvrzení. Zápis podléhá poplatku ve výši 500 Kč.

(2) Pokud uznávací orgán zjistí, že hostující osoba nespĺňuje kvalifikační předpoklady podle § 30o odst. 2, rozhodne o odmítnutí zápisu do seznamu registrovaných osob a důvody odmítnutí sdělí hostující osobě; podle okolností konkrétního případu omezí hostující osobě oprávnění vykonávat vybranou činnost na území České republiky, nejdéle však do odstranění důvodů odmítnutí.

ČÁST SEDMÁ

USTANOVENÍ SPOLEČNÁ A ZÁVĚREČNÁ

§ 31

Žadatel o autorizaci, kterému nebyla autorizace Komorou udělena, má právo domáhat se ochrany u obecného soudu.

§ 32

(1) Autorizovaná osoba je oprávněna vykonávat činnost na území České republiky.

(2) Komora může stanovit, že právo vykonávat vybrané činnosti ve výstavbě na území České republiky mají i fyzické osoby jimž bylo uděleno oprávnění k výkonu těchto činností obdobným orgánem Slovenské republiky.

(3) Komora může též uznat oprávnění k výkonu činnosti autorizované osoby vydané obdobnou zahraniční institucí.

(4) Komora může též uznat výjimku z ustanovení § 7 odst. 1

§ 33

(1) Autorizaci v době od počátku účinnosti tohoto zákona do zvolení řádných orgánů Komor udělují ustavující výbory komor. Členy těchto výborů jmenuje ministr životního prostředí České republiky na návrh Obce architektů a Českého svazu stavebních inženýrů, připravený ve spolupráci s Asociací interiérových architektů, Asociací interiérových tvůrců, Asociací pro urbanismus a územní plánování, Společností pro zahradní a krajinářskou tvorbu, Českou asociací inženýrských geologů, Českou strojnickou společností a Společností pro techniku prostředí.

(2) Ustavující výbor Komory

a) provádí přípravné práce a svolá ustavující valnou hromadu a shromáždění delegátů,

b) má právo udělovat autorizace,

c) vydává prozatímní řády Komory,

d) zabezpečuje přípravu a svolání ustavující valné hromady a shromáždění delegátů tak, aby bylo možno konat jejich ustavující jednání nejpozději do tří měsíců ode dne, kdy bylo v příslušné Komoře zapsáno nejméně 100 autorizovaných osob, nejpozději však do jednoho roku ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

(3) Ministr pro místní rozvoj schvaluje autorizační řády Komor.

§ 34

Osoby, kterým bylo uděleno oprávnění k projektové činnosti nebo osvědčení zvláštní způsobilosti k výkonu činností ve výstavbě podle dosavadních předpisů¹⁰, mohou vykonávat vybrané činnosti podle tohoto zákona.

§ 35

Tento zákon nabývá účinnosti dnem vyhlášení.

¹⁰ Zákon č. 50/1976 Sb., ve znění zákona č. 103/1990 Sb. a zákona č. 262/1992 Sb.

Vyhláška FMTIR č. 8/1983 Sb., o zvláštní způsobilosti k některým činnostem ve výstavbě, ve znění vyhlášky č. 73/1978 Sb.

Vyhláška SKVTIR č. 186/1990 Sb., o oprávnění k projektové činnosti.

Čl. I

Zákon č. 164/1993 Sb. nabyt účinnosti dne 1. července 1993.

Zákon č. 275/1994 Sb. nabyt účinnosti dne 1. ledna 1995.

Usnesení Poslanecké sněmovny o setrvání na zákoně č. 275/1994 Sb. vyšlo pod č. 276/1994 Sb. v částce 82/1995.

Čl. II [k zákonu č. 224/2003 Sb.]

Přechodná ustanovení

1. Řízení o uložení disciplinárního opatření, zahájená přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se dokončí podle dosavadních právních předpisů.

2. Osoba, které byla udělena autorizace v oboru zahradní a krajinářská tvorba přede dnem nabytí účinnosti tohoto zákona, se považuje za autorizovanou osobu v oboru zahradní a krajinářské úpravy podle § 4 odst. 2 písm. c) zákona č. 360/1992 Sb., ve znění tohoto zákona.

3. Oprávnění k projektování a oprávnění k provádění staveb udělená podle vyhlášky č. 8/1983 Sb., o zvláštní způsobilosti k některým činnostem ve výstavbě, ve znění vyhlášky č. 73/1987 Sb., nebo vyhlášky č. 186/1990 Sb., o oprávnění k projektové činnosti, zaniká uplynutím 12 měsíců ode dne nabytí účinnosti tohoto zákona.

Čl. III [k zákonu č. 224/2003 Sb.]

Změna živnostenského zákona

Zákon č. 455/1991 Sb., o živnostenském podnikání (živnostenský zákon), ve znění zákona č. 231/1992 Sb., zákona č. 591/1992 Sb., zákona č. 600/1992 Sb., zákona č. 273/1993 Sb., zákona č. 303/1993 Sb., zákona č. 38/1994 Sb., zákona č. 42/1994 Sb., zákona č. 136/1994 Sb., zákona č. 200/1994 Sb., zákona č. 237/1995 Sb., zákona č. 286/1995 Sb., zákona č. 94/1996 Sb., zákona č. 95/1996 Sb., zákona č. 147/1996 Sb., zákona č. 19/1997 Sb., zákona č. 49/1997 Sb., zákona č. 61/1997 Sb., zákona č. 79/1997 Sb., zákona č. 217/1997 Sb., zákona č. 280/1997 Sb., zákona č. 15/1998 Sb., zákona č. 83/1998 Sb., zákona č. 157/1998 Sb., zákona č. 167/1998 Sb., zákona č. 159/1999 Sb., zákona č. 356/1999 Sb., zákona č. 358/1999 Sb., zákona č. 360/1999 Sb., zákona č. 363/1999 Sb., zákona č. 27/2000 Sb., zákona č. 29/2000 Sb., zákona č. 121/2000 Sb., zákona č. 122/2000 Sb., zákona č. 123/2000 Sb., zákona č. 124/2000 Sb., zákona č. 149/2000 Sb., zákona č. 151/2000 Sb., zákona č. 158/2000 Sb., zákona č. 247/2000

Sb., zákona č. 249/2000 Sb., zákona č. 258/2000 Sb., zákona č. 309/2000 Sb., zákona č. 362/2000 Sb., zákona č. 409/2000 Sb., zákona č. 458/2000 Sb., zákona č. 61/2001 Sb., zákona č. 100/2001 Sb., zákona č. 120/2001 Sb., a zákona č. 164/2001 Sb., zákona č. 256/2001 Sb., zákona č. 274/2001 Sb., zákona č. 477/2001 Sb., zákona č. 478/2001 Sb., zákona č. 501/2001 Sb., zákona č. 86/2002 Sb., zákona č. 119/2002 Sb., zákona č. 174/2002 Sb., zákona č. 281/2002 Sb., zákona č. 308/2002 Sb., zákona č. 320/2002 Sb., nálezu ÚS č. 476/2002 Sb., zákona č. 88/2003 Sb., zákona č. 130/2003 Sb. a zákona č. 162/2003 Sb., se mění takto:

V § 3 odst. 2 se na konci písmene h) tečka nahrazuje čárkou a doplňuje se písmeno i), které včetně poznámky pod čarou č. 10a) zní:

„i) autorizovaných architektů a autorizovaných inženýrů činných ve výstavbě, kteří vykonávají svoji činnost jako svobodní architekti a svobodní inženýři.^{10a)}

^{10a)} § 14 odst. 1 písm. a) zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, ve znění pozdějších předpisů.“

Čl. IV [k zákonu č. 224/2003 Sb.]

Předseda vlády se zmocňuje, aby ve Sbírce zákonů vyhlásil úplné znění zákona č. 360/1992 Sb., o výkonu povolání autorizovaných architektů a o výkonu povolání autorizovaných inženýrů a techniků činných ve výstavbě, jak vyplývá z pozdějších zákonů.

Čl. V [k zákonu č. 224/2003 Sb.]

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. ledna 2004, s výjimkou ustanovení bodu 1 [§ 1 písm. e)], bodu 2 (§ 2 odst. 2 věty poslední), bodu 8 [§ 7 odst. 1 písm. b)], bodu 31 (§ 22a), bodu 33 [§ 23 odst. 6 písm. e)], bodu 34 (§ 23 odst. 7), bodu 42 (části šesté) a bodu 44 (přílohy č. 1 a 2), které nabývají účinnosti dnem vstupu smlouvy o přistoupení České republiky k Evropské unii v platnost.

Postup a náležitosti při uznávání formální kvalifikace a odborné praxe podle směrnice Rady 85/384/EHS ze dne 10. června 1985 o vzájemném uznávání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o formální kvalifikaci v oboru architektury obsahující opatření pro umožnění účinného výkonu práva usazování a volného pohybu služeb

1. Uznávání harmonizované formální kvalifikace

1.1 Jako rovnocenné dokladům o formální kvalifikaci vydaným v České republice, které se zde vyžadují pro přístup k příslušné profesi, se uznávají diplomy, osvědčení a jiné doklady o formální kvalifikaci vydané jiným členským státem, získané na základě teoretického i praktického vzdělání a splňující požadavky bodů 1.2 a 1.3.

1.2 Teoretické a praktické vzdělání vedoucí k získání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o formální kvalifikaci musí být zajištěno studiem na vysokoškolské úrovni, které se v rozhodující míře týká architektury. Toto studium musí zajistit vyváženost teoretických a praktických stránek přípravy v architektuře a zabezpečit získání

a) schopnosti vytvářet architektonické projekty splňující jak estetické, tak technické požadavky,

b) odpovídající znalosti historie a teorie architektury a souvisejících umění, technologií a humanitních věd,

c) znalosti výtvarného umění jako jednoho z vlivů na kvalitu architektonického díla,

d) odpovídající znalosti týkající se urbanismu, územního plánování a dovedností spojených s procesem projektování,

e) schopnosti porozumět vztahu mezi lidmi a architektonickými díly a mezi architektonickými díly a jejich prostředím, potřebě propojit architektonická díla a prostory mezi nimi s lidskými potřebami a měřítky,

f) schopnosti chápat povolání architekta a jeho úlohu ve společnosti, zejména při přípravě návrhů, které zohledňují společenské faktory,

g) znalosti metod průzkumu a přípravy zadání pro návrh projektu,

h) schopnosti pochopit projektování stavby, konstrukční a stavebně technické problémy spojené s projektováním stavby,

i) odpovídající znalosti fyzikálních problémů a technologií a funkce staveb, aby poskytovaly vnitřní podmínky pro pohodlí a

ochranu před vlivy počasí,

j) nezbytných dovedností pro projektování, aby byly uspokojeny požadavky uživatelů stavby v rámci omezení daných nákladovými faktory a stavebními předpisy, a

k) odpovídající znalosti průmyslových odvětví, organizací, předpisů a postupů, které souvisejí s integrací dílčích projektů do celkového projektu.

1.3 Teoretické a praktické vzdělání vedoucí k získání diplomů, osvědčení a jiných dokladů o formální kvalifikaci musí kromě požadavků stanovených v bodu 1.2 rovněž splňovat následující podmínky

a) celková délka teoretického a praktického vzdělání musí zahrnovat nejméně buď čtyři roky řádného denního studia na vysoké škole nebo ve srovnatelné vzdělávací instituci, nebo nejméně šest let studia na vysoké škole nebo ve srovnatelné vzdělávací instituci, z toho nejméně tři roky ve formě řádného denního studia,

b) vzdělání musí být zakončeno úspěšným složením zkoušky vedoucí k získání titulu.

1.4 Jako rovnocennou dokladům o formální kvalifikaci vydaným v České republice, které se zde vyžadují pro přístup k příslušné profesi, uznávací orgán také uzná tříletou přípravu na „Fachhochschule“ ve Spolkové republice Německo, pokud tato příprava

a) splňuje formu, která existovala ke dni 5. srpna 1985,

b) odpovídá požadavkům stanoveným v bodu 1.2,

c) umožňuje ve Spolkové republice Německo přístup k odborným činnostem odpovídajícím činnostem uvedeným v § 4 odst. 2 písm. a) zákona,

d) je doplněna čtyřletou odbornou praxí ve Spolkové republice Německo; odborná praxe musí být doložena osvědčením vydaným profesní organizací, na jejímž seznamu je žadatel zaregistrován; toto osvědčení prokazuje, že práce provedené dotyčným žadatelem v oboru architektury představují nezvratný důkaz praktického uplatnění všech znalostí uvedených v bodu 1.2.

1.5 Jako rovnocenné dokladům o formální kvalifikaci vydaným v České republice, které se zde vyžadují pro přístup k příslušné profesi, uznávací orgán dále uzná teoretické a praktické vzdělání získané v rámci programu zvyšování odbornosti nebo v rámci vysokoškolského dálkového studia, které odpovídá požadavkům stanoveným v bodu 1.2, a osoby, které alespoň sedm let pracují v oboru architektury pod dohledem architekta

nebo architektonického atelieru, jej zakončily úspěšně složenou zkouškou z architektury vedoucí k získání titulu, která je rovnocenná závěrečné zkoušce uvedené v bodu 1.3 písm. b).

1.6 Seznam diplomů, osvědčení a jiných dokladů o formální kvalifikaci udělovaných na území Evropské unie, které splňují předpoklady bodů 1.2 až 1.5, jakož i institucí a orgánů, které je vydávají, je uveden ve sdělení Ministerstva pro místní rozvoj (§ 30b odst. 3 písm. a) zákona).

2. Uznávací orgán uznává doklady o formální kvalifikaci obdržené mimo Evropskou unii, jestliže byly již uznány v jiném členském státě. Přezkoumává je stejně jako doklady získané v některém členském státě.

3. Uznávání formální kvalifikace na základě nabytých práv

3.1 Uznávací orgán uzná diplomy, osvědčení a jiné doklady o formální kvalifikaci vydané jiným členským státem státním příslušníkům členských států, kteří ke dni vyhlášení směrnice 85/384/EHS již tuto kvalifikaci mají nebo jejichž studium vedoucí k získání uvedených dokladů o formální kvalifikaci bude zahájeno nejpozději během třetího školního roku následujícího po jejím vyhlášení. Tyto doklady o formální kvalifikaci, i když nespĺňují minimální požadavky stanovené v bodu 1 této přílohy, se uznávají jako rovnocenné dokladům o formální kvalifikaci vydaným v České republice, které se zde vyžadují pro přístup k příslušné odborné činnosti.

3.2 Seznam diplomů, osvědčení a jiných dokladů o formální kvalifikaci udělovaných na území Evropské unie, které se uznávají podle bodu 3.1, jakož i institucí a orgánů, které je vydávají, je uveden ve sdělení Ministerstva pro místní rozvoj (§ 30b odst. 3 písm. b) zákona).

3.3 Jako rovnocenné dokladům o formální kvalifikaci vydaným v České republice, které se zde vyžadují pro přístup k příslušné profesi, uznávací orgán dále uzná

a) osvědčení vydávaná jinými členskými státy, ve kterých ke dni vyhlášení směrnice 85/384/EHS platí předpisy upravující přístup k předmětné činnosti a její výkon, která dokládají, že držitel získal oprávnění používat profesní označení, pod kterým se předmětná činnost v příslušném státě vykonává, před zavedením této směrnice a že skutečně vykonával předmětné činnosti v souladu s těmito předpisy po dobu nejméně tří po sobě následujících let během pěti let předcházejících vydání tohoto osvědčení,

b) osvědčení vydávaná jinými členskými státy, které v období mezi vyhlášením a zavedením směrnice 85/384/EHS vydaly předpisy upravující přístup k předmětné činnosti a její výkon, která osvědčují, že jejich držitel získal oprávnění používat profesní označení, pod kterým se předmětná činnost v přísluš-

ném státě vykonává, v době, kdy je směrnice 85/384/EHS zaváděna, a že skutečně vykonával předmětné činnosti v souladu s těmito předpisy po dobu nejméně tří po sobě následujících let během pěti let předcházejících vydání tohoto osvědčení.

3. 4 Dnem vyhlášení směrnice se rozumí datum jejího vyhlášení, popřípadě vstupu v platnost v příslušném členském státě. Dnem zavedení směrnice se rozumí datum, kdy dojde nebo mělo dojít k transpozici této směrnice do právního řádu příslušného členského státu.

4. Odborná praxe se prokazuje doklady o tom, že žadatel vykonal praxi v oboru v délce stanovené podle § 8 odst. 5 zákona. Dokladem o praxi je osvědčení členského státu dokládající, že příslušná odborná praxe v tomto státě probíhala po odpovídající dobu.

5. Pokud právní předpisy členského státu umožňují příslušnému orgánu tohoto státu vydávat oprávnění k užívání zvláštního profesního označení pro výkon předmětné činnosti osobám, které obzvláště vynikly svými úspěchy v oboru architektury, uznávací orgán uzná osvědčení o existenci tohoto oprávnění vydané dotčené osobě v souladu s právními předpisy vydávajícího členského státu jako rovnocenné dokladům o formální kvalifikaci a odborné praxi vydávaným v České republice, které se zde vyžadují pro přístup k příslušné odborné činnosti.

6. Nebyla-li formální kvalifikace uznána podle bodů 1 až 5, postupuje uznávací orgán podle bodu 1 přílohy č. 2 k tomuto zákonu.

Příloha č. 2 k zákonu č. 224/2003 Sb.

Postup a náležitosti při uznávání formální kvalifikace a odborné praxe inženýrů a techniků ve výstavbě podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 99/42/ES ze dne 7. června 1999, kterou se zavádí postup pro uznávání dokladů o vzdělání pro profesní činnosti upravené směrnicemi o liberalizaci a o přechodných opatřeních a kterou se doplňuje obecný systém uznávání kvalifikací

1. Uznávání formální kvalifikace

1. 1 Uznávací orgán zkoumá znalosti a dovednosti potvrzené diplomy, osvědčeními a jinými doklady o formální kvalifikaci získané žadatelem a provede jejich srovnání se znalostmi a dovednostmi vyplývajícími z dokladů o formální kvalifikaci vyžadovaných pro přístup k příslušné odborné činnosti v České republice.

1. 2 Uznávací orgán považuje podmínku formální kvalifikace za splněnou, pokud na základě srovnání neprokáže, že mezi

žadatelovou formální kvalifikací a kvalifikací vyžadovanou v České republice je podstatný rozdíl. Podstatným rozdílem se rozumí značné odlišnosti v délce a obsahu formální kvalifikace, v oblastech, jejichž znalost je nezbytná pro výkon příslušné činnosti. V takovém případě uznávací orgán posoudí, zda podstatný rozdíl nemůže být nahrazen znalostmi a dovednostmi získanými žadatelem na základě předložených dokladů o odborné praxi.

1. 3 Pokud podmínka formální kvalifikace není splněna, vydá uznávací orgán rozhodnutí podle § 30l odst. 2, nebo § 30r odst. 2 zákona, v jehož odůvodnění mimo jiné uvede okruhy znalostí a dovedností, které žadateli na základě srovnání chybí a které jsou nezbytné k přístupu k příslušné odborné činnosti. Uznávací orgán poskytne žadateli možnost prokázat jejich znalost. Za tímto účelem si může žadatel vybrat adaptační období nebo zkoušku způsobilosti, jejichž rozsah a délku určí uznávací orgán v rozhodnutí. Adaptační období a zkouška způsobilosti se řídí analogicky předpisy Evropského společenství obecném systému uznávání kvalifikací.

2. Uznávání odborné praxe

2. 1 Podmínka odborné praxe se považuje za splněnou, pokud žadatel vykonával předmětnou činnost

a) po dobu šesti po sobě následujících let v nezávislém nebo vedoucím postavení,

b) po dobu tří po sobě následujících let v nezávislém nebo vedoucím postavení, prokáže-li žadatel, že pro příslušnou činnost získal předtím alespoň tříletou studijní praxi doloženou osvědčením uznávaným v členském státě nebo považovanou příslušným profesním sdružením za vyhovující,

c) po dobu tří po sobě následujících let v nezávislém postavení, prokáže-li žadatel, že předtím vykonával příslušnou činnost alespoň pět let v postavení zaměstnance, nebo

d) po dobu pěti po sobě následujících let ve vedoucím postavení, z toho alespoň tři roky v technické funkci s odpovědností za nejméně jedno oddělení podniku, prokáže-li žadatel, že pro příslušnou činnost získal předtím alespoň tříletou studijní praxi doloženou osvědčením uznávaným v členském státě nebo považovanou příslušným profesním sdružením za vyhovující.

V případech uvedených pod písmeny a) a c) nesmí být doba od ukončení předmětné činnosti do dne podání žádosti o uznání odborné praxe delší než deset let.

2. 2 Výkonem předmětné činnosti ve vedoucím postavení se podle odstavce 1 rozumí výkon činnosti v příslušném odborném odvětví v podniku v postavení

a) vedoucího podniku nebo vedoucího pobočky podniku,

b) zástupce vlastníka nebo vedoucího podniku, pokud toto postavení zahrnuje odpovědnost odpovídající odpovědnosti zastoupeného vlastníka nebo vedoucího, nebo

c) vedoucího pracovníka pověřeného obchodními nebo technickými záležitostmi s odpovědností za nejméně jedno oddělení podniku.

2.3 Pokud je žadatel držitelem osvědčení vydaného a uznávaného v jiném členském státě, potvrzujícího znalosti nebo schopnosti žadatele v oboru předmětné činnosti odpovídající nejméně třem letům studijní praxe, považuje se toto osvědčení za doklad o studijní praxi, která trvala po dobu požadovanou podle bodu 2.1 písm. b) a d). Pokud toto osvědčení odpovídá méně než třem letům studijní praxe, prodlužuje se příslušným způsobem požadovaná doba výkonu předmětné činnosti v nezávislém nebo vedoucím postavení podle bodu 2.1 písm. b) a d).

2.4 Odborná praxe se dokládá osvědčeními vydanými příslušnými orgány dotčeného členského státu o charakteru vykonávané činnosti a délce jejího výkonu.